

Luterilainen

N:o 5 2024 * 1926 - 2024 * 99. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon.

Toisin sanoen: ole aina iloinen Jumalan edessä, mutta sävyisä ihmisiä kohtaan! Aseta elämäsi niin, että teet ja siedät kaikkea, mitä ikinä Jumalan käskyjä rikkomatta voit sietää, että olisit kaikille ihmisille otollinen et ainoastaan niin, ettet ketään vahingoita, vaan myös niin, että pidät hyvänäsi ja käännyt parhaaksi kaiken sen, mitä muut ihmiset tekevät. Näin julkisesti voitaisiin todeta sinut sellaiseksi, josta kaikki on saman tekevää: sinä olet tyytyväinen, voitat tahi häviät etkä pidä mitään niin rakkaana, että sen vuoksi joudut riitaan ja epäsopuun jonkun kanssa.

Ole rikas rikkaiden, köyhä köyhien kanssa, iloitse iloisten kanssa ja itke itkevien kanssa!

Ja lopuksi: ole kaikille kaikeksi, että jokainen tunnustaisi, että et ole kenellekään pahennukseksi, vaan sovittaudut, taivut ja myönnyt jokaisen mukaan ja kohtelet toista samoin kuin toistakin, et tee itsestäsi muille ohjetta, jonka mukaan heidän tulee myöntyä, taipua ja sopia! Tämä on sitä oikeaa sävyisyyttä. Se mukautuu toisten kyvyn ja taidon mukaan eikä lakkaa kaikkea pitämästä hyvänään ja kärsimästä lähimmäisen hyödyksi ja mieliksi, vaikka siten menetettäisiin omaisuus, kunnia, jopa itse elämäkin.

*Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja*

Kristuksen suojissa murheita vastaan

”Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan mielenmuutoksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu, mutta maailman murhe tuottaa kuoleman. Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimiseen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöintiä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikki tavoin osoittaneet olevanne puhtaita tässä asiassa.” (2 Kor. 7:10–11)

Paavali oli joutunut nuhtelemaan korinttolaisia ja he olivat tulleet siitä murheellisiksi. Se oli kuitenkin heille mielenmuutokseksi, joka koitui pelastukseksi. Apostoli joutui opettamaan taas lakia, jotta Jumalan tahto kirkastuisi elämänvaelluksen asioissa, mutta jotta ennen kaikkea korinttolaisten parissa varjeltuisi Kaikkivaltiaan armo. Jumala halusi näin varjella sanansa myös heidän seurakunnassaan. Tämän kaiken Hän, kuten Paavalikin, teki suuresta rakkaudesta korinttolaisia kohtaan.

Monet surut ja vastoinkäymiset koettelevat meitä läpi elämän. Maailman murheet pitävät ajatuksemme ajallisissa asioissa. Kuitenkin kaikissa niissäkin meillä on varma Jumalan sana oppaana ja turvana. Jumalan mielen mukainen murhe on taas Hänen tahtonsa kirkastamista ja sen seuraamista, vaikka se aiheuttaisikin meille ajallista murhetta. Jumala antaa lopulta kaiken sen peittävän ilon ja autuuden heille, jotka uskollisesti pysyvät Hänen pyhässä sanassaan, ja niin Hänen opissaan ja tunnustuksessaan. Se kuuluu jo korinttolaisten innosta Jumalan sanan puoleen! Taivaallinen Isä antoi heille rohkeuden puolustaa tahtoaan. Apostoli ei tässä enää moiti korinttolaisia välinpitämättömyydestä ja ylenkatsomisesta Raamatun sanaa kohtaan. Entä miten on meidän päivinämme?

Korinttolaisten puolustustoimet yhdisti Jumalan rakkaus. Niistä puuttuu viha, koska tuomio on yksin Jumalan. Hän antaa tänäänkin omilleen uskon, joka puolustautuu yhä harhaoppeja vastaan. Vapahtajamme omien keskuudessa vallitsee kuitenkin lempeys ja ymmärrys, koska Jeesus sanoo: *”Siitä kaikki tulevat tuntemaan teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskenänne rakkaus.”* (Joh. 13:35) Kristukseen uskovilla on Hänen täyden armonsa ja anteeksiantamuksensa puhtaus. Hänen kanssaan meilläkin on turvapaikka kaikkia murheita ja suruja vastaan. Käy siis kallis lukija joka päivä Vapahtajasi armon turviin!

Marko Kailasmaa

Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä

Jeesus on lunastajamme. Raamattu sanoo selvästi, ettei veli voi veljeensä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa. (Ps. 49:8) Meidän syntimme olivat niin suuret, että vain Jumalan Poika jaksoi ne kantaa. Mutta silloin onkin meidän lunastuksemme varma. Jumalan Pojan veri on riittävä sovitushinta. Vaikka syntimme ovatkin suuret ja turmeluksemme on vaivuttanut meidät pohjattomaan syvyyteen, niin Jumalan Pojan sovintoveri merkitsee vielä enemmän eikä hänen kätensä ole lyhyt nostamaan

meidät. *"Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä."* (1 Joh. 1:8) *"Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomisiaan, ja hän asetti keskuuteemme sovituksen sanan."* (2 Kor. 5:19)

Kun apostoli Paavali torjui Kolossan seurakuntaa vaivanneita harhaopettajia, hän käytti lähinnä vain kahta asetta.

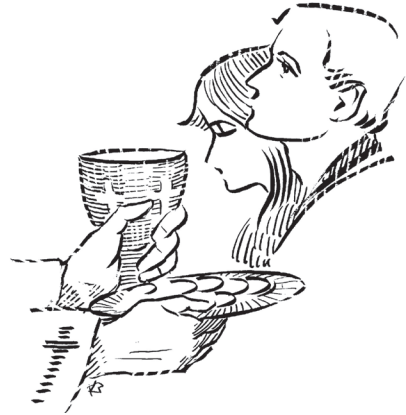
Ensiksikin hän esitti Kristuksen kaiken Luojaksi ja ylläpitäjäksi, iankaikkiseksi Jumalaksi,

jossa *"meillä on lunastus, syntien anteeksiantaminen."* (Kol. 1:14-17) Hän varoitti Kolossan uskovia, etteivät he joutuisi harhaopettajien viettelemänä järkeisopin saaliiksi, joka ei pitäydy Kristukseen vaan maailman alkeisvoimiin ja ihmisten perinnäisäntöihin. (Kol. 2:8) Tämän jälkeen hän sanoi:

"Sillä hänessä (= Kristuksessa) asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti." (Kol. 2:9) Kun Kristuksessa asuu jumaluuden koko täyteys, hän ei voi olla jokin alijumala tai pikkujumala. Kristuksen tunnustaminen Jumalan Pojaksi ja Herraksi on väkevä ase kaikkea harhaa vastaan.

Toinen ase, jota apostoli käytti, oli pyhä kaste. Hän osoitti, että Kolossan uskovat olivat tulleet kasteessa osallisiksi Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, hänen jossa on jumaluuden koko täyteys. Siinä meillä on koko autuus, sillä mitään enempää ei voi olla kuin osallisuus Kristukseen: *"ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa myös olette hänen kanssaan herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala."* (Kol. 2:12)

Meidät on kastettu Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen lä-

hetyskäsken mukaisesti. (Matt. 28:19) Tämäkin kohta puhuu Kristuksen jumaluuden puolesta. On vain yksi Jumalan nimi, ja se on Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimi. Meitä ei ole kastettu Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimiin, vaan nimeen. Jumala on yksi ja jumaluuden persoonat ovat yhtä korkeita. Järkemme ei pohjaa Kolmiyhteyden syvällistä uskonkoh-
taa. Ja mikä se sellainen Jumala olisi, jonka me voisimme käsittää! Meidän täytyy uskoa se, mitä Jumala on sanonut itsestään. Jumala vaatii kuuliaisuutta sanallensa. Kristuksen armo on vapauttanut meidät epäjumalien palveluksesta ja tehnyt meistä Jumalan lapsia. Lapsina haluamme olla kuuliaisita ja armo antaa siihen voimaa.

Markku Särelä
Jeesus on tosi Jumala

Tunteista Sanan lupausten varaan

"Noin kahdeksan päivää sen jälkeen, kun hän oli tämän puhunut, tapahtui, että hän otti mukaansa Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan. Tapahtui hänen rukoillessaan, että hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen

vaatteensa tulivat valkoisiksi ja sädehtivän kirkkaiksi. Katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, ja he olivat Mooses ja Elia. He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostaan, jonka hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa. Mutta Pietari ja

ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia, mutta herättyään he näkivät hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonaan. Tapahtui, kun nämä olivat eroamassa hänestä, että Pietari sanoi Jeesukselle: "Mestari, meidän on tässä hyvä olla; tekkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi." Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi. Hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa, ja he pelästyivät joutuessaan pilveen. Pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä." Äänen kuuluessa he huomasivat Jeesuksen olevan yksin. He olivat siitä vaiti eivätkä niinä päivinä ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet." (Luuk. 9:28–36)

Taivaalliset antavat voimaa kestää maallisia

Sananjulistajia joskus syytetään siitä, että he puhuvat liikaa taivaallisista asioista ja aivan unohtavat, että olemme vielä täällä maan päällä. Syytös voi tulla niiltä, jotka eivät ensinkään ymmärrä, mikä on saarnan tarkoitus

ja mikä on sananjulistajan tehtävä. He voivat olla sitä mieltä, että sananjulistajan tehtävä on puhua ainoastaan tämän maailman asioista ja neuvoa ihmisille, miten heidän tulee täällä maailmassa elää. Valitettavasti ainoastaan tällaista julistusta kuuluu monista kristillisen kirkon saarnatuoleista.

On totta, että sananjulistajan täytyy ottaa huomioon, että olemme täällä maailmassa, mutta hänen ei tule puhua tämän maailman asioista aivan niin kuin ne olisivat ainoa ja tärkein. Raamatun mukaan kristityn koko elämää, siitä saakka kun hän tulee uskoon, sävyttää Jeesuksen ilmestyminen kirkkaudessa viimeisenä päivänä ja tämän tapahtuman valossa tulee myös maallisia asioista puhua. Tekstimme johtaa ajatuksemme taivaallisiin asioihin ja samalla antaa meille voimaa paremmin kestää maallisten asioidenkin hoitamista.

Jeesus etsi hiljaisen paikan rukousta varten

Tekstimme mukaan Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen ja nousi vuorelle rukoilemaan kahdeksan päivää

sen jälkeen, kun Pietari oli tehnyt jalon uskontunnustuksen ja sanonut Jeesukselle: Sinä olet Kristus elävän Jumalan Poika! Matteus ja Markus mainitsevat tämän tapahtuneen kuusi päivää sen jälkeen. Tässä ei ole ristiriitaa, sillä Luukas ottaa huomioon viimeisen päivän ennen tapahtumaa ja myös itse kirkastuspäivän, mutta Matteus ja Markus mainitsevat ainoastaan nuo kuusi välipäivää.

Vuoren, jolle Jeesus vei nämä opetuslapsensa, arvellaan olevan Taaborin vuori. Siellä Jeesus halusi kaikessa hiljaisuudessa rukoilla. Oletko huomannut, miten usein Raamattu mainitsee Jeesuksen etsineen hiljaisen paikan rukousta varten. Rukous oli tärkeä osa Hänen elämäänsä. Jos synnittömälle Jumalan Pojalle rukous oli niin tärkeä, miten tärkeä sen tulisikaan olla meille syntisille ihmisille, jotka elämme täällä pahassa maailmassa vihollistemme piirittämänä. Eikö meidän tulisi kiittää Jumalaa, että meille on annettu tämä kallis etuoikeus. Että saamme viedä Jumalalle kaikki asiamme rukouksessa ja olla varmoja siitä, että kun Jeesuksen nimessä rukoilemme, Hän kuulee ja vastaa tavalla, joka on meidän parhaaksemme.

Mutta mitä tekevät nämä opetuslapset, kun Jeesus rukoilee? Tekstimme sanoo, että Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssansa, olivat unen raskauttamia. Ihmetteletkö, että Jeesuksen opetuslapset vaipuvat uneen Jeesuksen läsnä ollessa, vaikka ovat kuulleet hänen huuliltaan niin ihmeellistä puhetta ja ovat saaneet nähdä Hänen tekevän niin ihmeellisiä tekoja? On muistettava, että vaikka he olivat apostoleita, he olivat ihmisiä. Ehkä Raamattu kertoo heidän uneliaisuudestaan lohdutukseksi meille, ettemme saisi sellaista kuvaa, että Jeesus ja Hänen pelastuksensa ovat vain niitä erittäin hurskaita ihmisiä varten, eikä lainkaan meille tavallisille syntisille ihmisille. Inhimillisiä he olivat, nämä apostolit, ja usein vähäuskoisia.

Jumala on herättänyt uskovansa hengellisestä unesta

Mutta siitä hengellisestä unesta, jossa jokainen ihminen on luonnostaan, siitä he olivat Pyhän Hengen voiman kautta heränneet. Kuten mainitsimme, kahdeksan päivää aikaisemmin Pietari puhui kaikkien opetuslasten puolesta sanoessaan: ”*Sinä olet Kristus,*

elävän Jumalan Poika.” Ja tämä oli heidän tunnustuksensa koko elämän ajan. Ainoastaan Juudas Iskariot hylkäsi Jeesuksen sanan, lankesi uskostaan ja meni omaan paikkaansa, kuten Raamattu sanoo.

Miten kiitollisia saammekaan olla, että Jumala on meidätkin herättänyt synnin unesta, kutsunut meidät pois pimeydestä ja antanut meille kasteen ja uskon, syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän, nämä lahjat, jotka Vapahtajamme meille ansaitsi, kun Hän kärsi ja kuoli edestämme Golgatan kummulla.

Jumala säilyttää uskon sanalla ja sakramenteilla

Hän on antanut meille nämä välineet, sanan ja sakramentit. Niiden kautta Hän tahtoo säilyttää meidät uskossa. Niiden kautta Jeesus tahtoo jatkuvasti kirkastaa itsensä meille. Kun sinulla, ystävä, on tilaisuus tutkia ja lukea Raamatun sanaa ja käydä Sanaa kuulemassa, käytä näitä tilaisuuksia hyväksesi. Älä jätä oman seurakuntasi kokousta, niin kuin muutamilla on tapa. Monen monet, jotka ovat saaneet kristillisen kasvatuksen, ja ovat saaneet ope-

tusta puhtaassa Jumalan sanassa, katsovat, etteivät he enää tarvitse seurakuntaa eivätkä Sanan kuulemista. Ehkä heidän omatuntonsa vielä kolkuttaa ja sanoo heille: Joskus tulevaisuudessa minäkin menen sanaa kuulemaan. Mutta Jumala sanoo: *”Tänä päivänä, kun te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.*” Voi olla, että omantunnon ääni lakkaa kolkuttamasta. Tai voi käydä niin, että käydään kuulemassa, mutta *”kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä*”, sillä sydän on paatunut. Opetuslapset vihdoinkin heräsivät unestaan ja näkivät Jeesuksen kirkkauden ja ne kaksi miestä, jotka seisovivat Jeesuksen luona, Mooseksen ja Eliaan.

Pyhät keskustelevat pelastuksesta

Sanotaan, että Jeesuksen rukoillessa Hänen kasvojensa näkö muuttui ja Hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi. Maan päällä ollessaan Jeesus oli kätkenyt kirkkautensa, joka Hänellä aina oli ja ainoastaan muutamat ihmiset olivat silloin tällöin nähneet säteilyä tästä kirkkaudesta. Mutta nyt opetuslapset näkevät

hänet kirkastetussa muodossa, suuressa loistossa, näkevät Moosesksen ja Elian puhuvan hänen kanssaan.

Mooses oli kuollut 1500 vuotta aikaisemmin. Raamattu sanoo, että Jumala hautasi hänet, ja tavallisesti tämän ymmärretään tarkoittavan, että Jumala antoi hänelle kirkastetun ruumiin ja otti hänet ruumiillisesti taivaaseen. Elia eli 900 vuotta ennemmin. Hänet otettiin taivaaseen tulisissa vaunuissa.

Nyt nämä kaksi miestä tulevat takaisin puhumaan Jeesuksen kanssa määrättyä tarkoitusta varten. Mooses edustaa lakia, Elia profeettoja. Molempien miesten elämäntyönä on ollut johdattaa Jumalan kansa turvaamaan luvattuun Messiaaseen. Ja nyt he ilmestyvät siellä vuorella Jeesuksen luona osoittaakseen, että tämä Jeesus on se luvattu Messias, josta he ovat ennustaneet, hän on nyt saapunut lakia täyttämään, syntisiä pelastamaan. Meille sanotaan, että he puhuivat siellä Hänen poismenostaan, jonka Hän saattoi täytäntöön Jerusalemissa. Toisin sanoen Hänen tulevasta kärsimisestään ja kuolemastaan ja ylösnousemisestaan.

Huomatkaa, mikä on kirkkau-

udessa olevien pyhien keskustelun aihe. He puhuvat siitä suuresta pelastuksesta, jonka Jeesus sai aikaan viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan, joka kaikille ansaittiin ja jonka jokainen uskova saa omaksensa. Eikö meidänkin tulisi enemmän puhua tällaisista tärkeistä asioista. Voi, niin usein osallistumme turhanpäiväisiin keskusteluihin. Voimme pitkään puhua eikä kukaan ole saanut edes vihjettäkään, että olemme kristityitä ja että Jumalan sana on meille kaikkein kallein asia. Kun ajattelemme, että Jumalan rakas Poika jätti taivaan kirkkauden ja kunnian, tuli tänne murheen laaksoon, kärsi pilkkaa, vainoa, köyhyyttä ja vihdoin ristinkuoleman, että meidän ei tarvitse kärsiä helvetin iankaikkisia tuskia, eikö meidän tulisi rohkeasti huutaa maailmalle: ”*On kaikkein synnit anteeks annettu, kun kuoli Golgatalla Karitsa maailman kaiken syntiuhrina.*” (Siionin Kannel 1961, n:o 163:1b)

Tunneemeko toisemme taivaassa?

Vaikka opetuslapset eivät olleet nähneet Moosesta ja Eliasta, he kuitenkin tunsivat heidät. Meiltä

usein kysytään, tunnemmeko toisemme taivaassa. Raamattu ei anna suoraa vastausta tähän kysymykseen. Mutta koska Pietari, Johannes ja Jaakob tunsivat Mooseksen ja Eliaan, joilla oli samanlaiset kirkastetut ruumiit kuin pyhillä tulee olemaan ylösnousemuksessa, voimme päätellä, että taivas ei ole vain epämääräisten henkiolentojen asuinpaikka, vaan koti, jossa tunnemme toisemme. Tunnemme uskossa muuttaneet omaiset, ystävät, apostolit, profeetat ja ennen kaikkea tunnemme Vapahtajamme ja saamme katsella häntä kasvoista kasvoihin.

Taivaassa ruumiimme ovat kirkastetut

Tosiasia, että Mooses ja Elia tunnettiin, todistaa meille myös, että kuoleman jälkeen on elämä ja meilläkin tulee olemaan kirkastetut ruumiit, kun Jeesus herättää meidät viimeisenä päivänä. Meillä tulee olemaan samankaltainen ruumis kuin Jeesuksella oli kirkastumisen jälkeen. Paavali sanoo: *”Joka on muuttava alennustilamme ruumiin olemuksen kirkautensa ruumiin kaltaiseksi.”* Jos voisimme vain olla Jeesuksen

kanssa iäisyudessa, tämä olisi niin valtavaa Jumalan armoa, että iäisyys ei riittäisi kiittämään Jumalaa siitä. Mutta meillä on lupaus, että meillä tulee olemaan Jeesuksen kaltainen ruumis.

Opetuslapsiin vaikutti syvästi se, mitä he näkivät vuorella. Pietari tavallisella impulsiivisella tavallaan sanoi: Mestari, meillä on tässä hyvä olla. Tehkäämme kolme majaa, Sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi. Emme voi moittia Pietaria siitä, että hän halusi jäädä Jeesuksen luo ja että hän halusi sen kirkastusvuoren hetken jatkuvan. Mutta tekstimme sanoo: Hän ei tiennyt, mitä sanoi. Jeesus ei ottanut Pietarin ehdotusta vakavasti, sillä Hän tiesi, että jos Hän olisi sinne jäänyt, silloin ei maailman syntivelka olisi tullut maksetuksi. Raamattu kertoo, että Pietarin puhuessa pilvi tuli ja peitti heidät varjoonsa ja pilvestä tuli ääni, joka sanoi: *”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa Häntä.”*

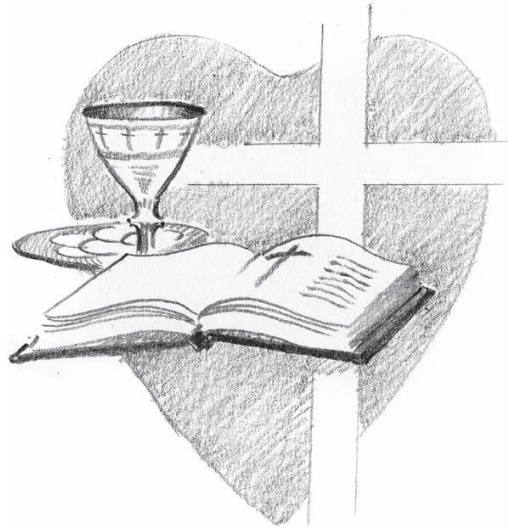
Jumala ilmoittaa Jeesuksen Pojaksi

Jumala äänellään vahvistaa, mitä opetuslapset ovat silmillään nähneet. Jeesus on todella tosi Ju-

mala, Häntä teidän tulee kuulla. Ja äänen kuuluessa opetuslapset huomaavat, että Jeesus on jäänyt yksin. Opetuslapset ovat saaneet välähdyksen taivaan kirkkaudesta. Näin Jumala on vahvistanut heitä tulevia vaikeita päiviä varten. Antanut heille sellaisen hetken, jolloin ovat saaneet hyviä tunteita ja unohtaneet tämän maailman asiat kaikkine pulmineen. He ovat toivoneet, että se hetki voi jatkua, mutta nyt he näkevät Jeesuksen yksin ja kuulevat Jumalan sanoman: kuulkaa Häntä. Hyvät tunteet, kirkastusvuorikokemukset häipyvät, mutta Jeesus ja Hänen sanansa jäävät. Hänen sanassaan meidän tulee pysyä. Häntä meidän tulee kuulla. Joskus Jumala armossaan vie lapsensa kirkastusvuorelle ja antaa heidän aavistaa taivaan autuutta. Sydämessä on hyviä tunteita, tunnemme Jeesuksen läsnäolon. Mutta tällaiset hetket kestävät vain vähän aikaa. Pian hyvien tunteiden tilalle ovat tulleet arkiset ajatukset emmekä tunne mitään erityistä iloa.

Älä perusta toivoasi tunteisiisi

Kiitä Jumalaa, jos sinullekin annetaan tällaisia hetkiä, mutta

älä perusta toivoasi tunteisiisi. Älä anna tunteittesi johdattaa elämäsi. Vaikka sydämemme tunteet muuttuvat, vaihtelevat, Jeesus ja Hänen sanansa pysyvät samanlaisena. Niin myös Hänen sakramenttinsa, sen mitä Hän antoi kasteessa meille, aina pysyy samana Jumalan puolelta. Ihminen voi luopua kasteen armoliitosta, mutta jos hän jälleen tulee uskoon, hän vain palaa siihen samaan armoliittoon, joka on Jumalan puolelta säilynyt. Ja samoin evankeliumin hyvä sana myös pysyy samana. Se julistaa meille, että Jumala on lähes kaksituhatta vuotta sitten antanut kaikkien ihmisten synnit anteeksi

sen tähden, että Hänen Poikansa on kärsinyt ja kuollut kaikkien ihmisten edestä ja ansainnut heille anteeksiantamuksen. Me emme voi tätä asiaa muuttaa uskollamme tai epäuskollamme. Se pysyy huolimatta uskostamme tai epäuskostamme, mutta tietysti me saamme tämän anteeksiantamuksen omaksemme ja hyödyimme siitä ainoastaan silloin, kun uskomme, että juuri meidän syntimme annettiin anteeksi, ja juuri meille ansaittiin iankaikkinen elämä.

Usko sana!

Usko, ystävä, evankeliumin sana huolimatta tunteistasi. Kun uskot ja sanassa pysyt, silloin Jumala antaa sinulle hyviä tunteitakin, jos Hän näkee, että tämä on sinun parhaaksesi. Asia on erittäin hyvin sanottu eräässä hengellisessä laulussa. Siinä sanotaan näin:

*Vain armoon, jonka tunsin
Mun sydämessäni,
Mä aina ennen tahdoin
Rakentaa rauhani.
Mä synnin tuskissani
Näin rauhan kadotin,
Ja tunteen haihtuessa
Jo loppui autuuskin.*

*Mut kiitos armon Hengen:
Hän erheen osoitti.
Nyt seison kalliolla,
On armo turvani.
Nyt Isän sydämessä
On armo iäinen,
Se auennut on meille
Ristillä Jeesuksen.*

*Mun kyllä sydämeni
Nyt vielä vaihtelee:
Se milloin heltyy, lämpii
Ja milloin kylmenee.
Mut ääntä sydämeni
En tahdo kuullakaan,
Kun Isän sydämessä
On kaikki ennallaan.*

Siionin Kannel 1961,
n:o 371:2,4,5.

*Rupert Efraimson
Sovituksen sana*

Kristityn jokapäiväisiä asioita

"Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua." (Luuk. 9:23)

On asioita, jotka elämässämme toistuvat joka päivä ja joihin emme kuitenkaan kyllästy. Ne ovat välttämättömiä elämällem-

me ja niillä on oma viehätyksensä. Me syömme, pukeudumme ja käytämme määrättyjä esineitä joka päivä. Me teemme samoja askareita, näemme samoja ihmisiä, puhumme samoista asioista ja liikumme samoissa paikoissa päivä päivältä.

Jumalan lapsellakin on tällaisia jokapäiväisiä asioita. Ilman niitä hän ei olisikaan kristitty. Tahdomme tässä palauttaa mieleemme kristityn seitsemän jokapäiväistä asiaa.

Jokapäiväinen uudistus

"Vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu." (2 Kor. 4:16)

Sisällinen eli uusi ihmistemme on uudestisyntymisessä saanut alkunsa elävästä Jumalasta. Se on pyhä, autuas, rakastaa Herraa Jumalaa ja hänen lakiansa. Mutta tämän ohella on kristityssä vielä vanha ihminen, joka on turmeltunut, Jumalalle vihamielinen, paha rakastava, joka ei voi koskaan tulla parannukseen eikä periturmeltumattomuutta. Näiden välillä on ainainen sota. (Room. 7:18–24) Tuon kuolema on tälle elämä, tämän elämä on tuolle kuolema. Nyt sanoo apostoli, että hänessä sisällinen ihminen joka päivä tuli uudistetuksi; siis vanha ihminen tuli tapetuksi. Miten tämä tapahtuu? *"Vanha ihminen meissä on jokapäiväisen katumuksen ja parannuksen kautta upotettava ja kaikkien syntien ja pahojen himojen kanssa kuoletettava, ja että sen sijaan tulee joka*

päivä nousta uusi ihminen, joka elää vanhurskaudessa ja puhtaudessa iankaikkisesti Jumalan edessä."

Joka päivä kristitty tuntee tuskalla syntinsä; joka päivä hän katuu ja tunnustaa ne; joka päivä hän myös uskoo synnit anteeksi ja siitä iloitsee. Näin hän on joka päivä vanhan Adamin hautajaisissa ja uuden ihmisen ylösnousumusjuhlassa. Ja tuon vanhan ihmisen haudan yli kulkee uuden ihmisen tie iankaikkiseen autuuteen. Jos ei uusi ihminen joka päivä tallaa vanhan ihmisen hautaa, niin se nousee sieltä ja ihmisen viimeiset ovat ensimmäisiä pahemmat.

Jokapäiväinen sanan viljely

"He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin." (Apt. 17:11) *"Sitten Jumalan lain kirjaa luettiin joka päivä."* (Neh. 8:18)

Sisällinen ihminen elää ja pysyy voinnissa Jumalan sanan kautta. Siksi on kristitylle sanan viljeleminen jokapäiväistä. Onko sinulla Raamattu ja hyviä hengellisiä kirjoja? Ovatko ne käytännössä, vaiko pölyttyneenä kaapissa tahti koristeena pöydällä? Jeesus sanoo: *"Tutkikaa*

kirjoituksia." Paavali sanoo: "Lue ahkerasti." Johannes sanoo: "Autuas se, joka lukee". (Ilm. 1:3) Laulun tekijä veisaa: "Ah, ei se sielu kauan menesty, Ken pyhään sanahasi kyllästyy." Ja taas "Jos sana käyttämättä On kodissani vaan, On oma syyni, että en eloon tulekaan." Mutta katso, mitä luet! Väärien, eksyttävien hengellisten kirjojen kirjoittamisella ja myymisellä ei ole loppua. Sielunpaimenet, vakaat kristityt, painoliikkeemme ja lehtemme voivat auttaa sinua oikein kirjojen valinnassa. Tee elämäsi säännöksi, että luet joka päivä Raamattua ja jotain hyvää hengellistä kirjaa.

Jokapäiväinen rukous

"Joka päivä minä huudan sinua, Herra, ja ojennan käteni sinun puoleesi." (Ps. 88:10)

On sanottu, että mitä hengitys on ruumiille, sitä rukous on sisäliselle ihmiselle. Jumalan lapsi ei rukoile ainoastaan hädässä, vaan kaikkina aikoina. Eihän sellaisen lapsen suhde isäänsä voi olla oikea, joka on viikkokausia isälle puhumatta; eikä sellaisen, joka puhuu isälle vain hädän aikana. Rukoiletko sinä joka päivä? Jeesushan sanoo: "mitä tahansa anottekin Isältä minun nimessäni, hän antaa sen teille."

(Joh. 16:23) Anovalle on kaikki luvattu. Etkö tarvitse lisää ymmärrystä, uskoa, rakkautta? Eikö lähimmäisen puolesta ole enää mitään pyytämistä? Eikö Herran seurakunnan puolesta tarvitse pyhät kädet olla korotettuna? Oi; ano! "Mitä tahansa te anotte..., sen hän antaa teille."

Jokapäiväinen kiitos

"Joka päivä minä kiitän sinua ja ylistän nimeäsi aina ja iankaikkisesti." (Ps. 145:2)

Kiittäminen on kristityn jokapäiväinen asia. Herraa kiittävät kaikki hänen tekonsa. Hänen kunniaansa laulavat tähdet kiertoteillään. Hänen viisauttaan julistaa aurinko ja kuu, ja valtasuuruuttansa kaikki taivasten avaruudet. Pieni lintunen niin kuin raju tuulikin veisaa hänelle kiitosta. Riemastuneena Jesaja kääntää metsän puidenkin paukuttaa käsiänsä yhteen, vuorten ja laaksojen sanoo hän puhkeavan lauluun. Eikö siis ihminen, jonka synnit ovat tämän Jumalan Ainosyntyisen verellä pyyhityt pois, puhkeaisi kiitokseen! Eikö hän herättelisi itseään joka päivä sanomalla: "Kiitä, sieluni, Herra, ja kaikki mitä minussa on hänen pyhää nimeänsä!" Eikö hän muistuttaisi sielulleen kaikista suurinta kiitoksen syytä: "Joka

antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi." (Ps. 103:3) "Uhkukoon kiitoksenne", kehottaa apostoli. "Uhkukoon!" – se on hyvä sana – "Uhkukoon kiitoksenne!"

Jokapäiväinen kehotus

"Kehottakaa toisianne joka päivä niin kauan kuin sanotaan 'tänä päivänä', ettei teistä kukaan synnin peittämänä paatuisi." (Hebr. 3:13)

Mihin meidän on sitten toisia kehotettava? Juuri siihen, mihin itsekin tarvitsemme aina kehotusta: Tarvitsemme kehotusta iloitsemaan Jumalan armosta; tarvitsemme kehotusta muistamaan kallista kastettamme ja siinä saatua autuutta; tarvitsemme kehotusta sanan viljelemiseen ja rukoukseen, uhraamiseen, rakkauteen ja kaikkiin hyviin töihin; tarvitaan kehotusta varovaisuuteen ja valvomiseen, kehotusta vastustamaan perkelettä. Oi, kuinka lämmintä olisi seurakuntaelämä, kuinka moni sairas paranisi ja kylmä lämpenisi, jos me olisimme ahkerammat kehottamaan toisiamme! Äitini ennen lauloi: *"Kehukaamme, kehukaamme Häntä keskenämme! Kuka tiesi joku tulee vielä peräsämme."*

Jokapäiväinen sananjulistus

"Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustekojaan. Ilmoitakaa pakanoiden keskellä hänen kunniansa, hänen ihmeensä kaikkien kansojen seassa." (1 Aik. 16:23–24)

Kristityt ovat Kristuksen todistajia. *"Voi minua"*, sanoo apostoli, *"ellen evankeliumia julista!"* Emme voi pitää salassa sitä suurta pelastusta, jonka Jumala on Kristuksessa toimittanut kaikille ihmisille. Vaikka Jeesus on kaikkien synnit sovittanut ja kaikille hankkinut iankaikkisen autuuden, niin eivät he voi siitä hyötyä, ellei sitä heille ilmoiteta. Herra on uskonut meille kristityille sen ilmoittamisen.

Meidän on selkeästi ja puhtaasti julistettava tämä pelastuksen sanoma. Uskovainen julistaa

sitä joka päivä tunnustamalla Jeesusta suullaan ja vaelluksellaan. Hän julistaa sitä pitämällä yllä oikeaa saarnavirkkaa, tuomalla ihmisiä kuulemaan Jumalan sanaa ja levittämällä hyvää hengellistä kirjallisuutta – lehtisiä, julkaisuja ja kirjoja. Hän julistaa sanaa, kun hän tekee työtä ja uhraa varojaan evankeliumin levittämiseksi ja rukoilee sen puolesta.

Viime vuosisadalla tapahtui Englannissa, että kuningas päätti armahtaa kuolemaan tuomitun rikollisen, jonka teloituspäivä oli jo määrätty. Lähetettiin toimitettiin viemään kuninkaallista armahdusta. Hän kuitenkin viivytteli matkalla, niin että kun hän saapui perille, oli vanki jo teloitettu. Meillä on suuren Jumalamme armahduskirja vietävänä kuolemaantuomituille. Voimmeko vitkastella ja sallia Jeesuksen verellä ostettujen sielujen kuolla synneissään?

Jokapäiväinen risti

"Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua." (Luuk. 9:23)

On varmaa, että Jeesusta omistaessa me saamme myöskin kantaa ristiä. Kenellä on sairaus, kenellä aineelliset vahingot ja

vastoinikäymiset, kenellä on ristinä oma perheensä, kenellä joku erityinen heikkous tai entinen helmasynti. Jeesuksen nimen tähden, jos me häntä tunnustamme ja vaellamme hänen jälkiään, saamme pilkkaa, vaivaa ja maallista vahinkoa. Joka päivä on Jeesuksen uskovalla ristinsä. Ei se ole mieluista lihalle ja verelle. Me napisemme ja juonittelemme. Mutta Jeesus sanoo: Ei niin! Ota mielelläsi tämä risti, kanno sitä ja anna vanhan ihmisesi tulla siihen naulituksi! Minun ristini toi maailmalle autuuden; sinun ristisi on tuova sinulle paljon hyvää. Oppikaamme siis kärsivällisesti kantamaan ristiämme, jopa kiittämään siitä Jumalaa.

Nämä seitsemän asiaa ovat jokapäiväisiä Jeesuksen uskovalle. Ne ovat pylviäitä hänen elämänsä rakennuksessa. *"Viisas"*, sanoo Salomo, *"on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän pylvästään."* Ovatko ne sinulle jokapäiväisiä?

*Gustav A. Aho
Tiedän Lunastajani elävän*

Maistuis varmaan muillekin

Pekka oli tullut kotiin syömään. Hänellä oli kiire takaisin pihalle, kun kaverit odottivat siellä. Äiti sanoi, että jälkiruuaksi olisi jäätelöä. Pekka nappasi pakastimesta tuutin mukaansa ja meni sitä nuoleskellen takaisin pihalle. – Huomasitko, minkä virheen Pekka teki? – Hän meni ulos syömään jäätelönsä ajattelematta, että kavereidenkin tekisi sitä mieli. – Pekka teki sen ajattelemattomuuttaan, mutta olet varmaan tavannut kavereita, jotka suorastaan tahallaan tulevat esittelemään uutta puhelintaan tms.

Jeesus opetti, että tärkein käsky on: *”Rakasta Jumalaa koko sydäimestäsi yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”* ja *”Kaikki, mitä tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille.”* Eli ota kaverit huomioon – ajattele, miltä kavereista tuntuu. Tätä nimitetään empatiaksi.

Meidän lapsuuskodin lähellä oli kioski, josta joskus haettiin jäätelötötteröt. Ne olivat harvinaista herkkua silloin. Äiti oli tehnyt kenkälaatikosta telineen, johon sai kuusi tötteröä pystyyn. Laatikko suljettiin kassiin ja sillä haettiin jäätelöt niin, etteivät

naapurien lapset nähneet. Näin meitä kasvatettiin 1960-luvulla ottamaan toiset huomioon.

Joskus meille ostettiin kokonainen litran pakkaus jäätelöä. Se piti jakaa veitsellä kuuteen osaan. Meillä oli sellainen sääntö, että jakaja sai ottaa viimeiseksi. Sillä säännöllä varmistettiin, että jakaja yritti varmasti tehdä paloista niin samankokoiset kuin suinkin osasi. Vältettiin riitely. Tämä menettely oli tasajako eli kaikille yhtä paljon.

Yleisesti käytetään termiä kristillinen jako. Se ei ole sama kuin tasajako. Kristillinen jako tarkoittaa sitä, että jaetaan tarpeen mukaan – ei tasan kaikille. Jeesus opetti: *”Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja se, jolla on ruokaa, tehkөөn samoin.”* ja Raamattu opettaa: *”Kukin tehkөөn ennemmin työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on, että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle.”* Meidän pitäisi aina muistaa, että kaikki, mitä meillä on – varallisuutta – taitoja – kaikki on Jumalan lahjaa meille. Kysymys on siitä, kuinka käytämme leiviskämme.

Eeva Voima

Ahdistetuille

Muut ovat terveitä – sinulla on sairautta. Muut ovat iloisia – sinä huokaat. Muut voivat vapaasti toimia – sinä et jaksa, olet ehkä vuoteeseesi sidottu. Muut seuraavat vilkkaasti kaikkia nykyisenkin elämän asioita – sinun on täytynyt jättää niin paljon syrjään. Muut voivat koota ystäviä luokseen – sinä olet yksin vaivoissasi. Näyttää siltä kuin muut voisivat helposti uskoa – sinä kamppailet uskosi heikkoutta selvästi tuntien. Muut jaksavat lukea tätäkin lehteä kannesta kanteen – sitä sinäkin tahtoisit, mutta voimasi eivät tahdo siihen riittää. Muut syövät leipäänsä halulla ja tyytyväisinä – sinun ruokasi on kärsimys ja vaiva. Muut suuntautuvat elämään – sinä olet sen jo osaksi jättänyt.

Kun ei katseemme enää ulotu kauas, saattaa meistä tuntua siltä kuin olisimme yksin näin suuressa heikkoudessa. Ahdistusten alaisia on kuitenkin paljon ja aikanaan kukin joutuu niihin. Toinen saattaa kyllä lausua osanottoansa tai meitä vähän auttaa tai lohduttaa, mutta kukin joutuu sittenkin yksin kantamaan omat ahdistuksensa. – Siitä on meillä esimerkkinä apostoli Pietari. Kun hän oli kuullut, miten hän joutuu kuolemallaan kirkastamaan Jumalaa, hän tahtoi verrata omaa

kohtaloaan Johanneksen vaiheisiin. Mutta silloin lausui Vapahtaja hänelle nuo vakavat sanat: *“Mitä se sinua koskee? Seuraa sinä minua.”* Seuraa sinäkin, ahdistusten alainen lukijamme, seuraa sinäkin Vapahtajaasi. Herra tahtoo, että sinä niissä ahdistuksissa, jotka jo ovat tai vasta tulevat kannettaviksesi, kirkastat Jumalaa.

Mutta kuinka voisit ahdistustesi painon alla vielä kirkastaa Jumalaa? Eikö ole lähempänä kieltäminen ja syytös Jumalaa vastaan? Saatat yhtyä näihin psalmlaulajan sanoihin: *”Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa. Käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy. Tutkistelen, ja henkeni nääntyy.”* (Ps. 77:3,4) Vihdoin hän ajatteli, että Jumala jo mahtaa hänet hyljätä, kun ei ahdistus lakkaa. – Mutta silloin hän kuitenkin uskolla tarttui Jumalan uskollisuuteen. Hän ei kiellä eikä syytä Jumalaa – päinvastoin hän keskellä samaa ahdistusta kerskaa

Herrasta, alistuu Jumalaan turvaten ahdistukseensa. Silloin – silloin kaikki kirkastuu: ”Mutta minä sanoin: ”tämä on minun kärsittäväni, Ylimmäisen oikean käden aikaa.” Minä ylistelen Herran töitä, sillä minä tahdon muistaa sinun entisiä ihmeitäsi.”

Miten voi usko näin hälventää sumun, poistaa pilvet, asettaa tuulen ja laineet, vaikka nuo ahdistukset juuri olivat upottaa purtesi ja edelleen vyöryvät ylitsesi? Usko ei perustukaan sinun ahdistuksiisi, vaan siihen, mitä Vapahtaja on kärsinyt sinun puolestasi. Usko elää Kristuksen ylösnousemisen voimasta. Se on voima, joka kuolemastakin herättää. Kun Kristuksen voitossa voitat kuoleman, kestät ahdistuksissasikin turvattuna. Henkesi nauttii lepoa Jumalassa, vaikka ruumiisi olisi täällä jatkuvasti vaivattu. Uskossa olet jo Kristuksen kanssa asetettu taivaallisiin, vaikka täällä sydäntäsi kalvavat vaivasi ja tuska ”pitää silmälautasi valveella”. Saat ihmetellä sitä, miten Pyhä Henki auttaa sinua sinun heikkoudeksi ja vihdoin todistaa sinun henkesi kanssa sitäkin; ”tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavissa tulevaan kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.” (Room. 8:18)

Kaikessa heikkoudeksi ja hädässi tulee näin tykösi rakas

Vapahtajasi ja kuiskaa korvaasi: ”Sinä heikkouskoinen, miksi olet pelkuri? Missä on uskosi?” Mutta näin sanoessaan hän ei tahdo sammuttaa uskoasi, vaan hän tahtoo vahvistaa ja lisätä sitä. Niinpä hän antaa sinullekin oman rauhansa ja lohdutuksensa sydämeesi; ja sinä puhkeatkin ylistämään Herraa, joka asetti tuulen ja meren ja muutti sydämesi levottomuuden tyveneksi.

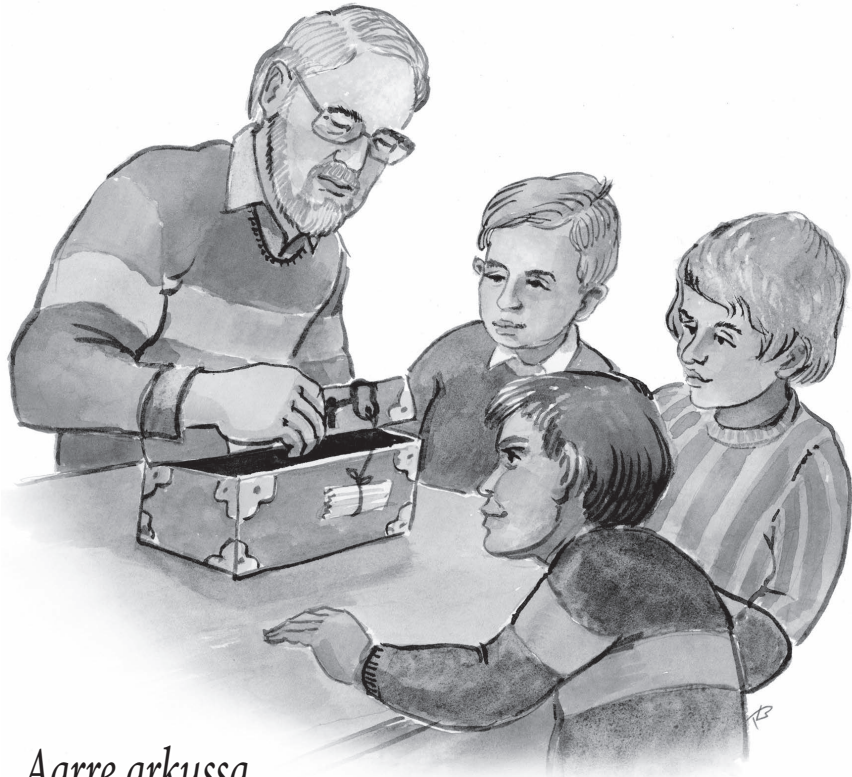
Vaikka nyt et olekaan terve, vaikka et voisikaan toisten kanssa ääneen iloita, vaikka oletkin sidottuna vuoteeseesi, vaikka tämän nykyisen elämän asioita et jaksakaan enää johtaa, vaikka taistelet uskon jaloa taistelua heikentynein ruumiillisin voimin, vaikka vaivoin enää jaksat syödä jokapäiväistä leipääsi ja väsyneenä käännät pääsi pois niin paljosta — niin keskellä kaikkia näitä ahdistuksiasi et olekaan todella niiden alainen, vaan olet ne voittanut ja sinä tunnustat uskosi ja kirkastat Jumalaa sanoen: ”Mutta kun sinä olet kanssani, mikään maan päällä ei minua miellytä. – Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi.” (Ps. 73:25,28)

A. Aijal Uppala

Luterilainen 1948, s. 17–18. /

Kärsivälliset ahdistuksessa

– Lohdutusta sairaille ja masentuneille

Aarre arkussa

Serkukset, Liisa, Matti ja Pekka olivat menneet mummilaan viettämään syyslomaa. Ulkona satoi surkeasti. Mitä kivaa nyt keksittäisiin? ”Voisitte mennä vaikka ullakolle katsomaan, löytäisittekö sieltä mitään mielenkiintoista”, ehdotti ukki. Lapset ihastuivat heti ajatukseen.

Ullakolla oli hämärää ja pölyistäkin. Siellä tuntui olevan kaikkea vanhaa tavaraa, eikä edes kovin hyvässä järjestyksessä. Joidenkin laatikoiden päällä

luki, mitä niissä oli, mutta ei kaikissa. Pian Matin silmiin osui kuitenkin ihan aarrearkunköinen pieni rasia. ”Hei, tulkaa katsomaan, mitä löysin”, hän huusi innoissaan. Toiset ryntäsivät katsomaan. Lasten harmiksi rasia oli tietysti lukittu. ”Viedään se ukille”, keksi Pekka.

”Ukki, ukki, katso, mitä löysimme.” ”No jopas”, innostui ukkikin. ”Siellähän voi olla vaikka mikä aarre.” Ukilta löytyi vanha avain, joka sattui sopimaan tä-

hänkin laatikkoon. Lapset pidätivät hengitystään, kun ukki raotti rasiaa kantta.

Ensin näytti siltä, että rasia oli tyhjä, mutta sitten sen pohjalla oli joku paperi. Vähän pettyneinä lapset nostivat sen. ”Tämä on joku vanha ja kulunut nuotti, ei edes sanoja lainkaan”, ihmetteli Liisa, joka avasi paperin.

Mummikin kiinnostui, mitä lapset löysivät. Nähtyään paperin, mummi ilostui. ”Hei tämä on minun vanha, ihana nuottini – oikea aarre. Soitin sitä joskus nuorena musiikkiopiston kevät-näytteenä. Olen luullut, että se on kokonaan hävinnyt. Vieläköhän osaisin sen soittaa”, riemuitsi mummi. Lapset seurasivat hänen iloaan vähän pettyneinä. ”Olisipa rasiassa ollut vaikka edes pieni jalokivi”, huokasi Matti.

Raamattu saattaa joidenkin silmissä näyttää vaan tylsältä, harmaalta kirjalta – eihän siinä ole edes kuvia. Tekstikin on vähän vaikealukuista. Mutta Raamattu on oikea todellinen aarre. Ajattele, että se on itsensä Kaikkivaltiaan Jumalan meille kirjoittama. Siinä Jumala itse kertoo meille Jeesuksesta ja siitä, että Hän pelastaa ne, jotka uskovat Jeesukseen, iankaikkiseen iloon,

taivaankotiin. Valitettavasti kaikki eivät ymmärrä tämän aarteen arvoa.

*On meillä aarre verraton.
Se kalliimpi on kultaa.
Ja kivet kalliimmatkin
on sen rinnalla vain multaa.
Tää lahja kallis taivahan,
tää parhain aartehemme
on Pyhä Sana Jumalan.
Sen saimme omaksemme.*

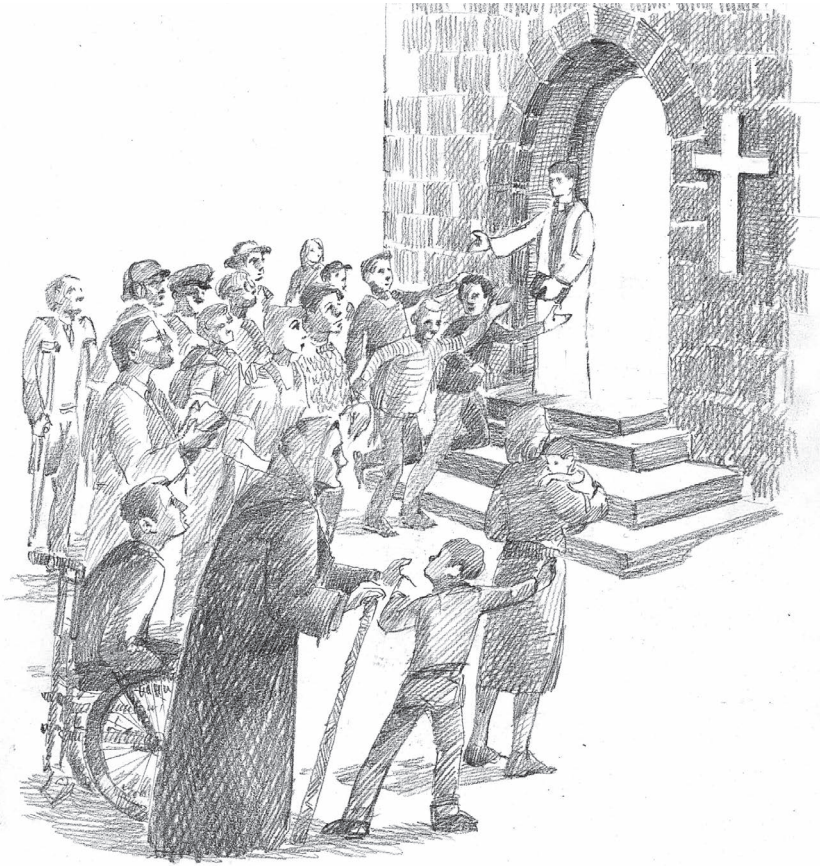
*Ah, Sana kallis iäinen
hylätty monta kertaa.
Ei mikään tieto maallinen
voi sille vetää vertaa.
Lujempaa turvaa meille ken
voi tuoda mistään muusta,
kuin armon sana ikuinen,
mi lähti Herran suusta.*

*Siis kiitos, Herra laupias,
nyt lakkaamatta aivan.
Kun sinä meille Sanassas
osoitat tietä taivaan.
Ken nyt on köyhä, rikas ken
Sun Sanas saatuansa.
Tään kalliin aarteen jokainen
saa pitää omanansa.*

Sanat J. L. Runeberg 1857

Eeva Voima

Mitä Raamatun mukaan on sanottava unionismista?

Mitä unionismi on?

Unionismilla ymmärrämme uskonnollisen yhteyden harjoittamista ilman hengen yhteyttä eli opillista yksimielisyyttä. Unionismin perusominaisuutena on opineheyden ja -puhtauden vieroksuminen. Se ilmenee väliin väitteenä, ettei mikään kirkko

voikaan olla yksimielinen opinasioissa: väliin taas, ettei millään kirkolla ole koko jumalallista totuutta, vaan yhdelle on kirkastunut yksi totuus, toiselle toinen, ja niin ne täydentävät toisiaan; väliin taas, että vastakkaiset opikäsityksetkin ovat pohjaltaan yhtä, mutta eivät oikein ymmärrä toisiaan. Jopa se tavan takaa

ilmenee rohkeana väitteenä, että tarkkuus puhtaan opin suhteen on kuollutta, rakkaudetonta kristillisyyttä, ja että oppiriidat ovat turhia saivarteluja. Samalla kun unionismi aina halveksii opillista puhtautta ja eheyttä, se myös aina korostaa ulkonaisia seikkoja – suuria joukkoja, vankkoja järjestöjä, vapaamielisyyttä, ulkonaista sovinnollisuutta, toiminnan tehokkuutta, jne. Sanalla sanoen, se on vanhan ihmisen mielen mukainen uskonto. Se vetoaa siihen, mikä miellyttää ulkonaista ihmistä; se vierastaa sitä, mitä liha ja veri vierastaa.

Nykyinen kristikunta on läpeensä unionismin otteissa. Ei ole harvinaista aikanamme nähdä, että mitä erilaisimmat uskonnolliset joukot ovat edustettuina yhteisissä rukouksissa ja uskonnollisissa ohjelmissa. Sellaista pidetään valistuksen ja rakkauden tuntomerkinä. Koska meilläkin on vanha ihminen, joka on perin pohjin ekumeeninen, meille on tarpeen ja hyödyllistä vahvistaa itseämme terveen opin sanoilla tässäkin suhteessa.

Millaista yhteyttä Jeesus rukoili?

Eriseurat, hajaannukset ja lahkot kristikunnassa ovat murheellisia

ilmiöitä. Jo sinänsä ne ovat suuria syntejä ja ovat samalla vielä suurempien syntien kauheita ilmenemismuotoja. Ei kukaan totinen kristitty voi olla sitä suorematta, että on hajaannuttu niin moniin joukkoihin; päinvastoin, hän syystä rukoilee Jeesuksen kanssa, että Hänen omansa yhtä olisivat. Mutta mitä tämä yhteys on, siinä juuri erkanee Jumalan sana ja unionismi. Jeesus sanoo: *"että he yhtä olisivat"*; unionismi sanoo: *"että he yhdessä olisivat."* Apostoli sanoo: *"Säilyttäen hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä"*; unionismi sanoo: *"rakentaen ulkonaista yhteyttä rauhan yhdyssiteellä."*

Jeesus rukoili omilleen sellaista yhteyttä kuin Hänellä oli [on] Isän kanssa. Pyhä, korkea, jumalallinen on se yhteys, jossa Isä kunnioittaa Poikaa antaen Hänelle kaiken vallan ja tuomion, jossa Poika tekee ja puhuu vain sitä, minkä näkee ja kuulee Isän tykönä, ja jossa Pyhä Henki kirkastaa Poikaa ja julistaa meille Hänen omaansa. Niin nämä kolme persoonaa ovat vain yksi täydellinen, iankaikkinen Jumala. Tämä on kristillisen eli kristittyjen hengellisen yhteyden perikuva ja ihanne. Ja tällainen yhteys on täällä maan päällä Kristuksen laumalla. Vaikka

sitä ei käsitetä aisteilla, vaan yksinomaan uskolla, kuten sanomme: *"minä uskon pyhän yhteisen seurakunnan, pyhien ihmisten yhteyden"*; ja taas: *"Me uskomme yhden, pyhän, yhteisen ja apostolisen seurakunnan."* Tähän seurakuntaan kuuluvat kaikki totiset uskovaiset maan päällä, eli kuten apostoli sanoo, *"hajalla olevat Jumalan lapset"*. Se on näkymätön, sillä Jumala yksin tuntee sydämet. Se on yhteinen, koska heillä kaikilla, vaikka ovat hajallaan eri kansoissa ja kirkkokunnissa, on yksi usko, yksi evankeliumi, yksi kaste, yksi ehtoollinen, yksi Jeesus, yksi Pyhä Henki ja yksi Isä. Synnin ja heikkouksien tähden on sen yhteys nyt salattuna silmiltämme, mutta kerran on näkyväisestikin vain yksi lauma yhden paimenen Jeesuksen ympärillä, nimittäin tivaassa.

Oikea näkyvä seurakunta ja kristittyjen yhteys

Mutta myös oikean näkyväisen seurakunnan keskellä on tällainen pyhä yhteys. Koska oikean näkyvän seurakunnan tuntomerkkeinä on oikea evankeliumin opetus ja sakramenttien oikea hoito, seuraa siitä, että tämä oikea näkyvä seurakunta

on hengellisesti yhtä. Alkuseurakunnasta sanotaan: *"He pysyivät apostolien opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa."* (Apt. 2:42) He olivat kuin yksi sydän ja yksi sielu, sillä heillä oli yksimielisesti käytännössä evankeliumin puhdas oppi ja sakramenttien Kristuksen asetusten mukainen hoito. Apostoli vertaa myös tätä yhteyttä ihmisruumiiseen, jossa kaikki jäsenet elimellisesti yhdistettyinä toimivat yhden pään alla: *"Niin, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itse kukin olemme toistemme jäseniä."* (Room. 12:5) Ja että tämä yhteys on mahdollista vain armonvälineiden kautta, sen hän selvästi osoittaa: *"Sillä me olemme kaikki kastetut yhdessä Hengessä yhdeksi ruumiiksi."* (1 Kor. 12:13) Ja taas: *"Koska leipä on yksi, me monet olemme yksi ruumis, sillä olemme kaikki yhdestä leivästä osallisia."* (1 Kor. 10:17) Myös Johannes sanoo: *"Jos me vaellamme valkeudessa"* – so., jos Jumalan sana on jalkaimme lamppuna ja valona tiellämme – *"niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta syn-*

nistä." (1 Joh. 1:7)

Jumalan todellisen näkyvän seurakunnan yhteys ei siis ole siinä, että on yhtäläiset tavat, kieli, ulkonaiset menot ja harrastukset – näiden puuttuessakin voi heillä kuitenkin olla yhteys, jos heillä on oikea kaste, ehtoollinen ja evankeliumi. Mutta missä nämä eivät ole puhtaina, siellä ei ole yksimielisyyttä opissa eikä siis hengenyhteyttä, vaikka ulkonaisesti kuuluisivatkin samaan kirkkoon. Sellaisen kirkon helmassa ei voida käsittää, että oikean seurakunnan keskellä on todella yhteys, sovinto ja yksimielisyys kaikkiin Jumalan sanan pyhiin opinkappaleihin nähden. Kuitenkin apostolinen seurakunta on opillisesti eheä ja yksimielinen ja sillä on koko Jumalan ilmoitus, kuten Paavali sanoo: *"Olen julistanut teille kaiken Jumalan neuvon"* (Apt. 20:27), niin että pyhät enkelitkin taivaassa ovat oppineet nämä autuutemme ihanat asiat seurakunnalta maan päällä, kuten on kirjoitettu: *"Että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon."* (Ef. 3:10). Tämä yhteys on sängen kallis lahja, josta Paavaliakin kirjeittensä alussa sanoo lakkaamatta kiittävänsä Jumalaa.

Kiittäkäämme mekin Hänen ihmeellistä armoaan, että kirkkokun-

nassamme vallitsee hengenyhteys, opillinen yksimielisyys. Tätä me olemme velvolliset tarkasti vaalimaan ja säilyttämään. Sillä Paavali kirjoittaa: *"Mutta kehotan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset, ettei keskuudessanne olisi eriseuroja, vaan että teillä olisi täysin sama mieli ja sama ajatus."* (1 Kor. 1:10) Silloin me puhumme samalla tavalla, kun puhumme terveen opin mukaan; silloin ajattelemme samalla tavalla ja olemme täysin samaa mieltä, kun hylkäämme omat ajatuksemme ja omaksumme Jumalan ajatukset Hänen sanassaan, kuten Paavali sanoi: *"Meillä on Kristuksen mieli."* Joka nyt tahtoo ajatella ja puhua toisin, hän häiritsee tätä yhteyttä ja saa aikaan erimielisyyttä ja pahennusta, lahkoja ja hajaannuksia. Sillä siten kaikki hajaannukset ja lahdot kristikunnassa ovat syntyneet.

Kirjoitus jatkuu Luterilainen-lehden seuraavissa numeroissa 6/2024 ja 7-8/2024.

Gustav A. Aho

*Tiedän Lunastajani elävän / Esitelmä
ASELK:n vuosikokouksessa v. 1936.
Julkaistu Luterilaisessa 2 & 3 1970*

He ovat ottaneet vastaan evankeliumin

”Veljet, ilmoitan teille sen evankeliumin, jonka teille julistin, jonka myös otitte vastaan ja jossa myös pysytte ja jonka kautta myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni sen sanan mukaisena, jonka minä teille julistin, etlette ole

turhaan uskoneet.” 1 Kor. 15:1–2

Tämä on ihana tosi uskovien kristittyjen kuvaus. Apostoli sanoo heistä, että he ovat ottaneet vastaan evankeliumin ja pysyvät siinä. Meidän tulee tässä ajatella, etteivät nämä ole ihmisten sa-

noja, vaan Pyhän Hengen, joka puhuu apostolin kautta. Jumalan sanat taas ovat syviä, rikkaita ja paljon käsittäviä. Monet ajattelevat näin: Jos he sanovat hyväksi sitä, mitä Jumalan sana sanoo hyväksi, jos heitä miellyttävät evankeliumin suloiset opit, jos he mielihyvin ahkerasti kuulevat ja lukevat Jumalan sanaa, he olisivat silloin myös ottaneet sen vastaan. Mutta Jumalan sanoihin voi olla mieltynyt ja kuitenkin olla täynnä vihaa sanaa kohtaan, kun se osuu nimenomaan sydämemme arimpaan kohtaan. Meille kerrotaan Herodeksesta: *”Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Hän teki monia asioita, joita hän häneltä kuuli, ja kuunteli häntä mielellään.”* (Mark. 6:20) Mutta kun Johannes nuhteli häntä hänen helmasynnistään, Johanneksen täytyi kaatua tämän Jumalan sanan valerakastajan mestauskirveen edessä. Niin myös kerran Saksa ylisti Lutherin lohdullista oppia, ja kuitenkin kuulemme tämän miehen kaikkialla valittavan, etteivät he ota vastaan hänen oppiaan, vaan että he hylkäävät sen.

Kukaan ihminen ei ole luon-

nostaan kykenevä ottamaan vastaan evankeliumia sydämessään. Siihen täytyy Pyhän Hengen hänet saattaa. Nimittäin niin usein kuin kääntymätön ihminen kuulee, lukee tai tutkii Jumalan sanaa, Pyhä Henki yrittää vakuuttaa hänet siitä, että hän on suuri syntinen ja ettei hän vielä ole Jumalan armossa, vaan että Jumalan viha on hänen päällään. Jos nyt ihminen ei vastusta Pyhän Hengen vaikutusta, hänen sydämensä täyttää syvä murhe, hänen herännyt omatuntonsa saattaa hänet ahdistuksen ja kauhun valtaan, ja evankeliumi synnyttää hänen sydämeensä armon, avun ja armahtamisen kaipauksen. Onnellinen on se, joka tämän kokee, sillä tämä armonkaipaus on jo oikean pelastavan uskon alkua heti, kun syntinen kaipauksellaan heittäytyy kaikkien syntien sovitajan, Kristuksen, turviin. Jos sellainen syntinen pysyy Pyhän Hengen vetämänä, hän vie hänet evankeliumin sanalla Kristuksen kaipaamisesta uskovaan ja turvalliseen omistamiseen, niin että hän voi huudahtaa jumalallisessa varmuudessa: *”Kiitä Herraa, sie-luni”*, (Ps. 103:1) sillä minulla, syntisellä, on armo, minä kurja olen löytänyt laupeuden.

Yksin siitä, jolla on sellaisia kokemuksia, voi sanoa, että hän on ottanut vastaan evankeliumin ja on tullut todelliseen uskoon. Se, joka ei ole kokenut mitään todellisen parannuksen kivuista ja joka ei ole vielä tuntenut lain voimaa eikä tiedä, miten hänen, syntisen, laita on, kun hän näkee Pyhän Hengen valaisemana tilansa ilman armoa ja oppii tuntemaan olevansa kuoleman oma, sellainen on vielä ilman uskoa. Joka ei ole vielä todellisessa sielunhädässä huokaissut Kristuksen armon jälkeen eikä ole vielä kokenut, ettei omilla voimillaan voi uskoa Kristukseen, että yksin Jumala voi sen meille lahjoittaa kalliin Pyhän Henkensä kautta, on vielä ilman uskoa. Uskon syntyminen syntisen sydämessä ei näet tapahdu ilman, etteikö hän itse siitä mitään huomaisi. Se on teko, joka muuttaa koko ihmisen ja tuo hänet pimeydestä

valkeuteen, hengellisestä kuolemasta hengelliseen elämään, voimattomuudesta jumalalliseen voimaan. Tästä Luther puhuu ihanasti Roomalaiskirjeen esipuheessaan: ”*Monet, jotka kuulevat evankeliumia, lankeavat siitä ja tekevät siitä omilla voimillaan sydämessään ajatuksen ja sanovat: minä uskon. Sitä he sitten pitävät oikeana uskona. Mutta niin kuin se on ihmisajatus, joka ei koskaan koe sydämen syvyyttä, niin se ei saa aikaan mitään eikä sitä seuraa minkäänlainen parannus. Mutta usko on Jumalan teko meissä, joka muuttaa meidät ja synnyttää uudesti Jumalasta ja kuolettaa vanhan ihmisen, tekee meistä aivan uusia ihmisiä, sydämeltä, mieleltä ja kaikilta kyvyiltä ja voimilta ja tuo mukanaan Pyhän Hengen.*” Pyydä Jumalaa vaikuttamaan usko itsessäsi. Muuten pysyt ikuisesti ilman uskoa, muuten sinä mietit ja teet, mitä haluat ja osaat.

Oi, Jumalan Poika, Herra Jeesus Kristus, kaikki eivät usko eivätkä pysy siinä lujina. Niin auta Sinä minua ja anna minulle oikea, tosi usko ja säilytä minut siinä. Aamen.

*C.F.W. Walther
Kotihartaus*

Kunniakas seura

Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perheväkeä. (Ef. 2:19)

Vieraita ja muukalaisia – se on ihmisen luonnollinen tila synnin tähden. He ovat vieraita Jumalan armolle, vieraita Jeesukselle ja hänen pelastukselleen, ulkona Jumalan valtakunnasta ja kaukana taivaasta.

Mutta täällä maailmassa on sellainenkin kansa, jonka jäsenet eivät enää ole vieraita eivätkä muukalaisia. He ovat pyhien kansalaisia. Jumala on tehnyt heidät pyhiksi sanomattomassa armossaan Kristuksessa. Jeesus on pessyt heidät verellään. Pyhä Henki on tehnyt heistä kasteen ja uskon kautta uusia luomuksia. He ovat Kristuksen uskovia, Jumalan lapsia, hänen valtakuntansa alamaisia ja taivaan perillisiä.

Tämä kunniakas seura on matkalla taivaaseen. He tulevat monista eri kansoista, roduista ja kansanheimoista ja mitä erilaisimmista yhteiskunnallisista asemista. He saattavat olla kovin erilaisia. Kuitenkin he ovat kaikki yksi Kristuksessa. Monet ovat

köyhiä ja tuntemattomia. Kaikki he ovat ristinkantajia. Mutta he ovat Jumalan kansaa, siunattua kansaa. Jumala kutsuu heitä helmikseen ja silmäteräkseen. He ovat yhtä joukkoa Aabrahamin, Mooseksen, Pietarin, Paavalin ja kaikkien pyhien kanssa. Se on lukemattoman suuri pyhien saatto taivastiellä. On ääretön armo, että mekin saamme kuulua tuohon joukkoon emmekä enää ole vieraita emmekä muukalaisia, vaan pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä.

Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti. Amen

Voimattomalle voimaa

Miten käytämme kieltämme

Kieli on Jumalan antama kallis lahja. Ilman kieltä olisi mahdotonta puhua. Miten vaikea meidän olisikaan ilmaista ajatuksiamme ja tunteitamme ja pyytää tarpeitamme, jos emme voisi puhua.

Mutta Jumalan antamia lahjoja voidaan käyttää väärinkin. Ja niiden väärinkäytön seuraukset ovat usein tuhoisia. Alkoholi ja jotkin huumausaineet käytettyinä lääkkeiksi ja atomivoima käytettynä hyödyllisiin tarkoituksiin palvelevat ihmiskuntaa. Mutta väärin käytettyinä ne saavat aikaan kärsimystä ja tuhoa. Samoin on kielen laita. Se voi palvella ja olla hyödyksi, mutta se voi myös vahingoittaa ja tuhota. Raamattu pitää kielen väärinkäyttöä erittäin

vaarallisena. Jaakob kirjoittaa: ”Samoin kielikin on pieni jäsen ja kerskuu suurista asioista. Katso, miten suuren metsän pieni tuli sytyttää! Myös kieli on tuli, se on vääryyden maailma. Kieli on meidän jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän itse syttyen helvetistä. Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijoiden että merieläinten luonnon, voi ihmislunto kesyttää ja onkin kesyttänyt. Mutta kieltä kukaan ihminen ei voi kesyttää. Se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä. Sillä kiitämme Jumalaa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja. Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.” (Jaak. 3:5-10) Psalmin kirjoittaja sanoo: ”Kielesi punoo turmiota, se on kuin terävä partaveitsi.” (Ps. 52:4) Jeremian kirjassa sanotaan, että profeetan viholliset, pitäesssänsä neuvoa häntä vastaan sanoivat: ”Tulkaa, lyökäämme hänet kielellä.” (Jer. 18:18)

Kielen väärinkäyttöä on monenlaista. Toisessa käskyssä Jumala kieltää meitä käyttämästä kieltämme hänen nimensä turhaan lausumiseen sanoen: ”Älä

turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka turhaan lausuu hänen nimensä.” Luther selittää nämä sanat seuraavasti: *”Jumalan nimen väärinkäyttö on... Jumalan nimen käyttämistä joko suorastaan valheellisessa tarkoituksessa tai siten, että siihen vedoten väitetään jotakin totuudenvastaista, tai kiroiltaessa, vannottaessa, loihdittaessa ja yleensä kaikenkarvaista pahuutta harjoitettaessa.*” (Iso Katekismus)

Tahdomme tässä kiinnittää huomiomme erityisesti sellaiseen kielenkäyttöön, joka kielletään kahdeksannessa käskyssä. Siinä Jumala sanoo: *”Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi.*” Tästä käskystä Luther sanoo: *”Meidän tulee peljätä ja rakastaa Jumalaa, niin ettemme valehtele lähimmäisestämme emmekä häntä petä, panettele tai pahaan huutoon saata...”*

On järkyttävää havaita, kuinka yleistä on kielen väärinkäyttö meidän Jumalan lastenkin keskuudessa, kun on kysymys siitä väärinkäytöstä, joka kielletään kahdeksannessa käskyssä. Pidämme Jumalan nimen turhaan lausumista kauheana tekona (kuten se onkin), emme kiroile,

emmekä tee väärää valaa, mutta miten valmiita olemmekaan lyömään lähimmäistämme kielellämme. Jotkut nauttivat siitä, että saavat vasten kasvoja iskeä ”partaveitsellään”, tahtovat julkisesti kaikkien kuullen asettaa lähimmäisensä teot ja maineen kyseenalaisiksi. Tämähän voidaan saada aikaan joskus äänen sävylläkin. On taas niitäkin, jotka *”kielellänsä liukkaasti liehakoivat”*, mutta *”heidän sisimpänsä on turmiota täynnä”*. Tämä käy ilmi siitä, että liehakoiva puhe muuttuu panetteluksi lähimmäisen selän takana. Maailmassa on paljon kielellä lyötyjä ihmisiä, jotka ovat sen johdosta vailla rohkeutta ja oikeata itseluottamusta. Ja miten surullista onkaan, että meillä Jumalan lapsillakin on monissa tapauksissa ollut oma osuutemme heidän lyömiseensä.

Mistä johtuu tämä tavaton into ja halu kielen väärinkäyttöön? Se johtuu, kuten kaikki pahat tekomme, siitä, että meihin on jäänyt uuden ihmisen rinnalle paha vanha ihminen eli syntinen luonto. Tämä meissä oleva vanha ihminen on aivan turmeltunut ja paha. Se vihaa Jumalaa ja lähimmäistä, on itsekäs ja ylpeä, täynnä kunnianhimoa. Se ei iloitse

toisten ihmisten saavutuksista, vaan haluaa itse olla kaikkien yläpuolella ja haluaa itse saada huomiota ja kunniaa. Se yllyttää meitä kielellämme hankkimaan itsellemme ensimmäistä sijaa kaikessa. Tästä johtuu halumme panetella toisia. Siten tahdomme osoittaa: En minä ole tuollainen, olen parempi. Ja jos joku ei ole toiminut vanhan ihmisemme mieliksi tai on arvostellut meitä, se yllyttää meitä kostotoimenpiteisiin, koska se ei voi sietää mitään arvostelua ja tahtoo arvostelijaa nöyryyttää.

Psalmin kirjoittaja rukoili: *"Pidän vaelluksestani vaarin, etten tekisi kielelläni syntiä."* (Ps. 120:2) Daavid sanoo: *"Minä pidän vaelluksestani vaarin, etten kielelläni syntiä tekisi."* (Ps. 39:2) Daavidissa oli sama

syntinen liha, joka on meissä kaikissa. Hän muisti myös Jumalan sanan: *"Sinä hukutat valheen puhujat."* (Ps. 5:7) Hän Jumalan avulla opetteli hillitsemään kieltänsä ja pyrki sitä oikein käyttämään. Hän sanoi: *"Kieleni julistakoon vanhurskauttasi, kiitostasi kaiken päivää."* (Ps. 35:28) *"Kieleni veisatkoon sanastasi, sillä kaikki käskysi ovat vanhurskaat."* (Ps. 119:172) *"Vanhurskaan suu lausuu viisautta, ja hänen kieltensä puhuu oikeuden sanoja."* (Ps. 37:30)

Niin myös jokaisen Jumalan lapsen tulee opetella kieltänsä oikein käyttämään. Luther sanoo: *"Meidän tulee peljätä ja rakastaa Jumalaa niin... että me (hänen nimeänsä) kaikessa hädässä avuksi huudamme, rukoilemme,*

kiitämme ja ylistämme... Että puolustamme (lähimmäistämme) ajattelemme ja puhumme hänestä hyvää ja kaiken parhaaksi käännämme.”

Miten paljon hyvää voimme saada aikaan, kun käytämme kieltämme oikein. Kielellämme voimme ennen kaikkea julistaa Jumalan sanaa kaikille kansoille, lain ja evankeliumin sanomaa. Näin syntiset heräävät synnin unesta ja tulevat viisaiksi niin, että he pelastuvat uskon kautta Jeesukseen. Kielellämme voimme kiittää ja ylistää Jumalaa kaikista hänen suurista armoteoistaan. Kielellämme voimme rukoilla itsemme ja lähimmäisemme puolesta. Kielellämme voimme puhua lohduttavia ja rohkaisevia sanoja niille, jotka ovat murheen ja pelon vallassa; voimme varoittaa niitä, jotka varoitusta tarvitsevat; voimme puolustaa niitä, joita väärin syytetään; voimme opettaa ja kehottaa. Näin autamme toinen toistamme kilvoittelemaan hyvän uskon kilvoituksen ja elämään Jumalan tahdon mukaisesti täällä maailmassa.

Kielen oikea käyttö opitaan Jeesuksen ristin juurella. Siellä saadaan myös voimaa siihen.

Ristiltä kuulemme Vapahtajamme sanovan: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.” Ja mitä enemmän kasvamme uskossa Isän anteeksiantamukseen Jeesuksen tähden, sitä enemmän voimaa saamme taistelemaan syntiä vastaan. Rientäkäämme siis päivittäin Jeesuksen ristin luo käyttämällä hänen Sanaansa. Näin hän voi meille yhä uudelleen vakuuttaa, että ”*meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkouden mukaan.*” (Ef. 1:7) Ja vahvasti luottaen siihen, että Isä on sulasta armosta Jeesuksen tähden antanut anteeksi kaikki veriruskeat syntimme, kaikki puutteemme ja virheemme, miten voisimme enää muistella lähimmäistemme puutteita ja virheitä? Miten voisimme toivoa heille pahaa? Emmekö päinvastoin siunaisi heitä ja iloitsisi siitä, että hekin ovat Jeesuksen verellä ostetuita? Emmekö käyttäisi kieltämme auttaaksemme heitäkin onnellisina kulkemaan kohti taivaan iankaikkista kotia?

*Rupert Efraimson
Herrani elää!*

JOB

Jobin kirjassa kuvataan Jumalalle uskollista, menestyvää miestä, hänen kohtaloaan, kun kaikki omaisuus ja viimein terveyskin tuhoutuu, ja vielä sitä, kuinka hänen ystävänsäkin ovat neuvottomia tapahtumien edessä. Kirjan loppuosassa Jumala osoittaa viisuttansa luonnon tapahtumissa ja antaa Jobille ja hänen ystävilleen väärät väitteet anteeksi.

Job eli Uusin maassa (Edom) ja oli todennäköisesti Jaakobin veljen Eesaun perillinen toisessa tai kolmannessa polvessa. Hänestä tuli Edomin toinen kuningas, joka oli kaikin puolin kyvykäs hallitessaan suurta maallista omaisuutta. Hän oli nuhteeton ja rehellinen mies, joka pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. (Job 1:8)

Hän oli hurskaudessaan esikuvallinen, sillä Jumala itse antoi hänestä sen tunnustuksen, ettei ollut hänen vertaistaan maan päällä. Tähän Jumalan huolenpitoon Jobia kohtaan Saatana tarttui ja väitti, että Jobin kannatti olla uskollinen Jumalalle koska Jumala palkitsi häntä siitä niin runsaasti. Osoittaakseen väitteen olevan virheellinen, Jumala antoi Saatanelle valtuudet koetella Jobia eri tavoin — ensin tuhoamalla hänen omaisuutensa ja perillisensä ja toisessa vaiheessa hänen terveytensä.

Kärsimystensä keskellä Job panee turvansa Lunastajaansa ja tämän voittoon kuolemasta ja kaikesta pahasta. Job tunnustaa uskonsa: *"Mutta minä tiedän Lunastajani elävän, ja hän on nouseva takaajana multien päälle."* (Job.19:25) Tilanne mutkistuu kun paikalle saapuu Jobin ystäviä: *"kun Jobin kolme ystävää kuuli kaiken onnettomuuden, joka oli häntä kohdannut, he tulivat kukin kotipaikastaan: teamanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar; ja he sopivat keskenään ja menivät ottamaan osaa ja lohduttamaan häntä. Mutta kun he jonkin matkan päästä nostivat silmänsä, he eivät voineet enää tuntea häntä. He korottivat äänensä ja itkivät, repäisivät kukin viittansa ja heittivät tomua taivasta kohti päänsä päälle. He istuivat hänen kanssaan maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä, eikä kukaan heistä puhunut sanaakaan hänelle, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri."* (Job. 2: 11-13)

Ystävät yrittivät kukin vuorollaan löytää syytä Jobin kärsimykseen. Job vastaa jokaiselle ja kiistää tehneensä syytösten mukaan. (luvat 4 – 31) Sitten näkemyksensä Jobin tilanteeseen antaa Elihu, Baarakelin poika, koska Job, hänen mukaansa, piti itseään Jumalaa vanhurskaampana ja asettuu Jumalan puolelle Jobia vastaan. (luvat 32 - 37)

Jumala antaa Jobille kuvaukset kahdesta saurus-eläimestä, jotka elivät Jobin aikana.

Behemot, joka on Jumalan töiden esikoinen, syö ruohoa niin kuin raavas, sen voima on lanteissa, sen väkevyys vatsalihaksissa. Se ojentaa jäykäksi häntänsä kuin setripuun, sen reisijänteet ovat lujiksi punotut. Sen luut ovat niin kuin vaskiputket, sen nikamat niin kuin raudasta taotut. Se on Jumalan töiden esikoinen; sen luoja ojentaa sille miekan. Sille kantavat satonsa vuoret... Lootuspensaiden alla se maa-kaa, ruohikon ja rämeen kätöksässä... Jos virta hätyyttää, ei se säikähdy, se on huoleton, kuohukoon vaikka itse Jordan sen kitaan. Kuvaus sopii mm. yli 20 m pitkään ja n.12m korkeaan Brachiosaurukseen.

Leviatanin (Tyrannosaurus) näkemisestä sortuu maahan... sillä on kaksinkertaiset purimet ja sen hammasten ympärillä on kauhu... Sen ylpeytenä ovat uurteiset selkäkilvet, kiinnitetty lujalla sinetillä... ovat toisiinsa liitetyt, pysyvät kiinni erkanematta... Sen kidasta lähtee tulisoihutuja, sinkoilee säkeniä... Sen kaulassa asuu voima, ja sen edellä hyppii kauhistus.

Sen pahkuraiset lihat ovat kiinteät, ovat kuin valetut, järkkymättömät. Sen sydän on valettu kovaksi kuin kivi, kovaksi valettu kuin alempi jauhinkivi. Kun se nousee, peljästyvät sankarit, kauhusta he tyrmistyvät.

Jos sen kimppuun käydään miekoin, ei miekka kestä, ei keihäs, ei heittoase eikä panssari. Sille on rauta kuin oljenkorsi, vaski kuin lahopuu. Ei aja sitä pakoon nuoli, jousen poika, akanoiksi muuttuvat sille linkokivet. Kuin oljenkorsi on sille nuija, keihästen ryskeelle se nauraa. Sen vatsapuolella on terävät piikit, se kyntää mutaa leveästi kuin puimaäes... Ei ole maanpäällä sen vertaista.

Vihdoin Herra vastasi Jobille myrskytuulesta, ja ylistää kaikkivaltiuttaan ja viisauttaan luonnosta ottamillaan esimerkeillä. (luvut 38 – 41)

Job katuu: ”Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt. Sen tähden minä peruutan puheeni ja kadun

tomussa ja tuhkassa.” (Job 42: 5-6)

”Kun sitten Job rukoili ystäviensä puolesta, Herra käänsi Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksi kertaa enemmän, kuin hänellä oli ennen ollut.” (Job. 42:10) Job eli tapahtumien jälkeen vielä 140 vuotta ja kuoli onnellisena 248 vuoden iässä.

KP

Kiitollisena kesän 2024 toiminnasta Siitamajalla

Muistoja Lastenleiriltä 12.–16.6.2024

Lastenleirin teemana olivat apostoli Pietari ja enkelit. Opettajina toimivat seurakuntien pyhäkoulunopettajat ja pastori Marko Kailasmaa. Lapset osallistuivat ahkerasti tunneille oppien tunnollisesti Raamattua. Pyhäkoulun ja oppituntien lisäksi lauloimme virsiä ja Siionin Kanteleen lauluja sekä hiljennyimme aamu- ja iltahartauksiin. Leirillä myös saunottiin, utiitiin, askarreltiin ja leivottiin ahkerin mielin. Saimme nauttia

päivittäin herkullisista ruoista ja viettää yhteistä aikaa myös leirinuotiolla tikkupullaa paistaen ja monenlaisia herkkuja syöden. Leiriolympialaiset olivat jälleen yksi päivien kohokohdista. Leirimme päättyi 16.6. pidettyyn lastenjuma-lanpalvelukseen. Lapsia ja heidän läheisiään oli jälleen oikein mukavasti mukana!

Kuulumisia Aikuistenleiriltä 3.–7.7.2024

Aikuisten raamattuleirillä opiskeltiin pastori Markku Särelän vast-

ikään kääntämää Carl Manthey-Zornin teosta Koko kristillinen oppi 1. Moos. 1–5:ssä. Saimme kuulla Jumalan sanan opetusta luomisesta, lunastuksesta ja pyhityksestä. Ne kaikki kuuluvat kautta Jumalan sanan aivan sen alusta alkaen. Myös Aikuistenleirin ohjelmaan kuuluivat yhteinen veisu, hartaudet, saunominen ja herkulliset ruoat. Leirin ahkerasta toiminnallisuudesta kertoo osaltaan lauantaina 6.7. pidetty talkoopäivä, jolloin saatiin monta tärkeää asiaa tehtyä. Kuulimme leirillä myös alkuvuodesta pidetyn jäsenkyselymme tuloksia ja pohdimme sen myötä tarpeellisia toimia ja tulevaisuuden suuntaa. Aikuisten raamattuleiri huipentui 7.7. konfirmaatio- ja ehtoollisjumalanpalvelukseen, johon saimme ilahduttavan määrän vieraita kautta maan.

Isot kiitokset kaikille leirien vetäjille, toteuttajille ja mukana olleille! Leirit muistuttavat siitä kuinka tärkeää on saada yhteistä raamatullista opetusta, keskustella asioista toistemme kanssa ja tavata uskonveljiä ja -sisaria eri puolilta. Monista aiheista ehdimme keskustella leirien aikana ja pohtia myös nykytilaa ja tulevaa. Yhdessäolo ja virkistäytyminen on tärkeää eläessämme erilaisissa elämäntilanteissa ja ikävaiheissa. Kiitokset myös Siitamajan siivoustalkoisiin osallistuneille tänä vuonna Helatorstain aikoihin. Kesän leireille oli levollista käydä, kun Siitamaja oli siisti ja hyvässä kunnossa.

Ahkerina myös rippikoulussa

Tänä vuonna pidettiin myös rippikoulu. Keväällä pidettyjen etäopintuntien jälkeen kokoonnuimme

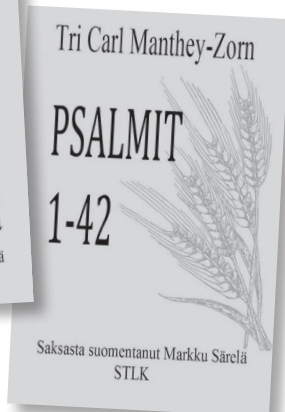
molempien leirien aikana Siitassa. Oppilaat olivat jälleen mukana ahkerin ja tunnollisin mielin. Rippikoulu on tärkeä uskon vahvistumisen ja Kristinopin oppimisen aika kasvettaessa kohti seurakunnan täysivaltaista jäsenyyttä. Saimme viettää koskettavan konfirmaatiojuhlan ja ehtoollisjumalanpalveluksen. Sydämelliset kiitokset kaikille rippikoulunuorille, teidän perheillenne ja omaisillenne kaikesta osallistumisesta ja omistautumisesta rippikoululle ja konfirmaatiolle!

Leiripäivien ja rippikoulun tuoman kiitollisuuden myötä mieleen nousi seuraava Jumalan sana: ”Mutta pysy sinä siinä, minkä olet

oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keneltä olet sen oppinut, ja koska jo pienestä pitäen tunnet Pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Koko Raamattu on Jumalan Hengen vaikutuksesta syntynyt ja hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, täysin valmiina kaikkiin hyviin tekoihin.” (2 Tim. 3:14–17)

Kaikesta kiittäkäämme Herraamme ja Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta!

Kuvat: Eila Rouhu ja Marko Kailasmaa

Varmaa ja luotettavaa raamatunopetusta!

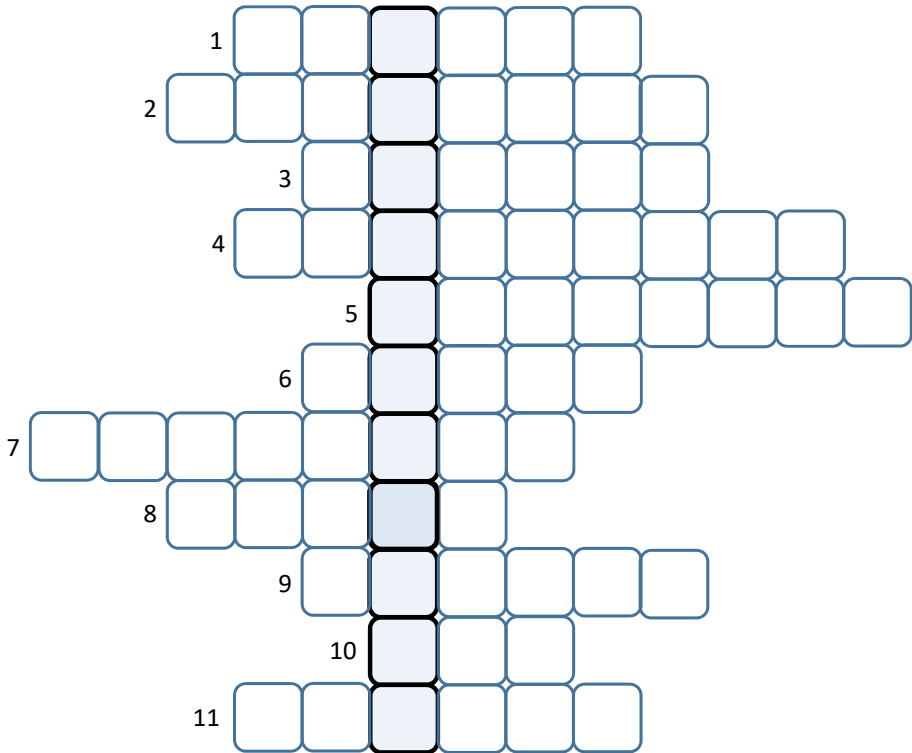
Uutuuskirjamme johdattavat turvallisen raamatunsanan ääreen. Pastori Markku Särelä on kääntänyt jumaluusopintohtorin Carl Manthey-Zornin Koko kristillinen oppi 1 Moos. 1–5:ssä ja Psalmien kirjan kommentaarista ensimmäisten 42 Psalmien osuuden.

Kirjat ovat syvällistä luterilaista Vanhan Testamentin selitystä avaten Jumalan sanaa jokaiselle.

Teosten hinta on 10 €/kpl.

Tilaukset:

www.luterilainen.com/fi/tilaa/tilaa-kirjoja

Sanaristikko

Täydennä pystysanaristikko puuttuvilla Siionin kanteleen ja muiden tuttujen laulujen alkusanoilla. Pystysanaksi muodostuu tärkeä aarre, jonka Jumala on meille antanut. Tiedäthän sanan merkityksen?

1. _____ meitä rakastaa
2. Maan _____ kulkevi lapsosen tie
3. _____ olen Jeesuksen
4. _____ nurmikolla
5. _____ rakkaan Jeesuksen luo
6. Kodin _____ suo pienille ystävilleen
7. Tyhmä mies _____ rakensi
8. Mä _____ kauan päästäkseni
9. Ken on _____ kukkasen
10. _____ siipeis suojaan kätke
11. Oi _____ kun mun johdatit

Syysjuhla Siitamassa 28.-29.9.2024,
jolloin sunnuntaina 29.9. klo 11.00 HPE.

Uskonpuhdistusjuhla Pyhäinpäivänä lauantaina 2.11.2024
Lahden kirkolla alkaen klo 11.00 HPE:lla.

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:
luterilainen.com/videoita

Tervetuloa pyhäkouluun iloisin mielin!

Pyhäkoulut syksyllä 2024:

- Su 22.9. klo 11 Hki/Kirkkonummi, Outi
- Su 29.9. kellonaika avoin, Siitamaja, syysjuhlat, vetäjä varmistuu
- Su 20.10. klo 15 Tampere, Anne
- Su 27.10. klo 11 Hki/Kirkkonummi, Outi
- Su 24.11. klo 11 Hki/Kirkkonummi, Outi
- Su 8.12. kellonaika avoin, Tampere, joulujuhla, vetäjä varmistuu
- Su 22.12. klo 11 Hki/Kirkkonummi, Outi

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Tunnetko sydämen kutsumusta ja halua toimia sielujen pelastamiseksi ja onko sinulla kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin? Kirkkomme antaa sinulle opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen sinua voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttavaksi pastorin virkaan. Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot:

marko.kailasmaa@luterilainen.com • Puhelin 050 342 7448

Raamattu sanoo: ”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen.” (1 Tim. 3:1)

TOIMINTATIIETOJA

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1, HPE 6.10., 10.11. 15.12. klo 11.00. Lukujumalanpalvelukset 22.9., 13.10., 27.10., 24.11. ja 8.12.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, HPE 27.10. ja 17.11. klo 13.00 sekä 8.12. klo 11.00. Jou-lukirkko 25.12. klo 11.00. Tallen-nejumalanpalvelukset muina sun-nuntaina, paitsi 22.9., 29.9., 6.10., 3.11., 1.12. ja 29.12. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille vi-deoyhteyden kautta.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, HPE 27.10. ja 17.11. klo 10.00.

Jyväskylä, Vapaudenkatu 39–41, HPE 21.9. klo 14.00

Kokkola, HPE 10.10. klo 17.00, kysy paikasta pastorilta.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 4.10. klo 13.00 ja 17.12. klo 18.00 sekä 2.11. Uskonpuhdistus-juhla HPE klo 11.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, HPE 29.10. klo 15.00 ja 9.12. klo 12.00.

Puumala, Härkösentie 3 B 12, Kysy kotitilaisuuksista pastorilta.

Ruokolahti, kotitilaisuus, Niskapieti-läntie 190, HPE 7.11. klo 12.00

Siitama, Siitamaja 33, Orivesi, Syysjuhla 28.–29.9., jolloin sun-nuntaina 29.9. klo 11.00 HPE.

Suolahti, kotitilaisuus, Kuhna-monranta 5. HPE 11.10. klo 13.00.

Turku, kotitilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13. HPE 19.9., 24.10., 21.11. ja 19.12. klo 18.00.

Tyrnävä, kotitilaisuus, Keskiky-läntie 7, 10.10. klo 21.00.

Vaasa, kotitilaisuus, Vanhan Vaa-san katu 8 A 7, HPE 18.9., 28.10. ja 18.11. klo 14.30.

Lisätietoja, muutoksia ja muiden-paikkakuntien tilaisuuksia ilmoi-tamme verkkosivuillamme:

www.luterilainen.com/osallistu

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

Pastori Marko Kailasmaa

puhelin 050 342 7448

Peltokuja 8, 08700 Lohja

marko.kailasmaa@luterilainen.com

. AYQ2

Sisällys:

Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon, Martti Luther..	126
Kristuksen suojissa murheita vastaan, Marko Kailasmaa.....	127
Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, Markku Särelä	128
Tunteista Sanan lupausten varaan, Rupert Efraimson	130
Kristityn jokapäiväisiä asioita, Gustav A. Aho	138
Maistuis varmaan muillekin, Eeva Voima	143
Ahdistetuille, A. Aijal Uppala	144
Aarre arkussa, Eeva Voima	146
Mitä Raamatun mukaan on sanottava unionismista?, Gustav A. Aho.....	148
He ovat ottaneet vastaan evankeliumin, C.F.W. Walther.....	152
Kunniakas seura, Voimattomalle voimaa	155
Miten käytämme kieltämme, Rupert Efraimson	156
Job, Kimmo Pälikkö.....	160
Kiitollisena vuoden 2024 toiminnasta Siitamajalla	162
Kirjamainokset	164
Ristikko	165
Tapahtumat	166
Toimintatietoja.....	167
Kansi: Kristillistä opetusta lapsille, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA: TAMPERE: FI74 5700 0220 0405 23

HELSINKI: FI15 1270 3000 0189 73

LUTERILAINEN-LEHTI, TILAUSMAKSUT JA LAHJOITUKSET:

FI15 8000 1700 3033 09

KIRKKOKUNTA JA KIRJAMYNTI: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2024: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com

Taitto: Ideamyly, kuvitus: Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:

marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.

Tilausmaksut Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com